

DE VERVLOEKTE DOBBELSTENEN

VOOR HARP EN LEPEL

S. CANTON

B

*schraap langzaam met een lepel
langs een metalen bassnaar voor een
krakend onheilspellend geluid*

C

mf

3

3

Ab1

A

Larghetto

16

D

8va

24 (8)

32 (8) 1
8va

39 (8)

46 (8) 1
2 3 ord

A

Elke nacht als de klok 8 slaat komen
de schimmen tevoorschijn.

B

Zie ze zitten rond de tafel:
holle hebberige ogen
een vurig verlangen naar meer,
altijd maar meer...

Hun kleren hangen als schaduwen
om hun magere lijf en hun knokige
handen laten de dobbelstenen rollen.

C

Zij weten niet dat ze nooit zes zullen gooien.
Zij weten niet dat ze – ook vanavond weer –
alles zullen geven:
hun geld...
hun ziel ...
hun hoop ...
hun geest ...

Schimmen zijn het, in de ban van de stem
achter de tafel die zo mooi zingt.

Zij zingt zó mooi, **D**
zó betoverd mooi,
dat ze alles vergeten.

Het is een vloek, dit lied dat hun
nachten beheerst.

Tot de klok weer slaat.

E

Dan verdwijnen ze geruisloos in de mist
om morgen weer terug te komen.

Vermist. **F**